

Door FRANK VAN EMPËL

In 1986 stond zijn bedrijf met stip op nummer 20 in de Inter-magazine top 25 van Nederlands snelstgroeiende kleine bedrijven: Stage Accompany, fabrikant van hoogwaardige geluidsapparatuur te Hoorn. Een jaar later, het topjaar, werd een omzetstijging van honderd procent geboekt. Tros Aktua en het ministerie van Economische Zaken kenden Stage de exportprijs toe. Acht jaar en een afscheiding later staat oprichter Ed Wijnker echter aan de rand van het faillissement. Vergeleken met de anderen uit de hiërarchie van 1986 heeft hij het nog lang ge-rooid. Het leeuwendeel sloeg al eerder over de kop. En ook In-termagazine bestaat niet meer. „Maar zover zal het met Stage niet komen,” zegt Wijnker vol vuur. „Stage is altijd mijn ideaal geweest. Daar haal ik mijn energie uit. Het is voor mij niet een baby die je groot brengt. Die laat je niet stikken.”

Green bank geeft hem nog krediet en de crediteuren weigeren te leveren. „Ik kom hier niet uit met een schuld van 13,5 miljoen om mijn nek,” zegt Wijnker, die zich beroept op *force majeure*. „Tegen de aandeelhouders zeg ik: u krijgt 15 procent terug van het geld dat u in Stage heeft geïnvesteerd of niets. De crediteuren kunnen 25 procent krijgen of hun hele vordering over

Henkie met de lichtjes in de ogen

ARBEID & KAPITAAL

48 maanden uitsmeren.” Gaan de schuldeisers niet akkoord dan laat hij de zaak springen. „Zelf heb ik zo vaak genoeg moeten nemen met tien procent,” zegt hij. Als zijn opzet slaagt vijzelt Wijnker zijn verwaterde belang in Stage weer op van 19 procent tot honderd procent. Een aantal goede vrienden is dan bereid financieel bij te springen. „Die hebben wel vertrouwen in mij en mijn produkten,” zegt Wijnker, „maar ze vinden dat ik eerst schoon schip moet maken en het bedrijf weer gezond moet financieren.”

Wijnker is één van die gekke IJenkers met lichtjes in hun ogen waaraan Nederland zo'n gebrek heeft. Een entrepeneur in hart en nieren, die slaapt naast de fabriek zoals een boer naast zijn koeien. Begin jaren zeventig reisde hij als geluidstechnicus met groepen als Dizzy Man's Band, Lucifer, George Baker en Kajak door het land. Timmerman en technisch tekenaar Wijnker was de eerste met een paneel in de zaal. Vond dat de geluidsboxen niet je-vaan-het waren en sloeg aan het timmeren. Ed timmerde de kastjes, die speakers van JBL maakten het geluid en zijn vrouw Sonja deed de financiën. Stage werd in 1977 opgericht en was meer dan tien jaar

ontwikkeling gingen echter gewoon door. In 1993 kwam er nieuw magneetmateriaal op de markt. Philips had de licentie, maar vond het te duur voor hij fi. Wijnker nam de rechten over en heeft nu twee wereldwijde patenten. „Nu is het product ontwikkeld,” zegt hij. „De compact driver is de lichtste, hardste en zuiverste luidspreker ter wereld”. De box heeft tienmaal meer power dan de traditionele compact driver en is ruim tien kilobel. Wijnker geeft een demonstratie: 105 decibel, bijna het maximum wat het menselijk gehoor kan hebben. „Bij honderdveertig komt er bloed uit je oren,” lacht Wijnker. In mei moet de grote doorbraak komen. Dan begint Rod Stewart met Stage Accompany's compact driver een wereldtournee. Als dat aanslaat is de buit binnen, weet Wijnker. Maar ABN AMRO dacht er anders over. „Die wilden hun 1,7 miljoen krediet terug,” zegt Wijnker. „Nou, dat hebben ze gekregen. Maar nu is geen bank meer bereid er geld in te steken. Het zijn toch allemaal handelsbanken hier in Nederland. Ze hebben geen mensen in dienst die begrijpen wat productie is. Ze kijken naar mijn cijfers van de afgelopen jaren, maar niet naar de potentie voor de toe-

komst. Ik ben nog steeds een hippie. Ik geloof in mijn product. Net als Frits Philips inder-tijd. Die moest ook overal doorheen breken.”

Op het industrieterrein van Hoorn is al de helft van de ondernemers bij ABN Amro weg-gelopen, weet Wijnker. Hij meent dat het nationaal economisch belang is gemoeid met het voortbestaan van zijn bedrijf. „We moeten hier in Nederland hoogwaardige productie houden,” zegt hij. „Anders hebben we straks alleen nog maar ambtenaren en papiermakers.” Wijnker heeft geleerd van de klap, zegt hij. Zeker nu hij sinds vijf weken voor het eerst in het bestaan van Stage ook de financiën behartigt. Er ging een wereld voor hem open. Zijn optimistische verkopers- en ontwikkelingskijck op de gang van zaken kreeg ineens een nuchtere zakelijke dimensie erbij. Het hele bedrijf werd gestript. Ed's Mercedes ging eruit. En nu is dus ook een complete herfinanciering aanstaande. Het gebeurt niet zo vaak dat de oorspronkelijke oprichter nog de kracht heeft voor een come back. Wijnker heeft die kracht wel. Hij blaakt van zelfvertrouwen en verdient het om een tweede kans te krijgen. Waarom trekken de ministers Melkert en Wijfers niet meer geld uit voor gekke Henkie's, in plaats van goede sier te maken met zinloze banenplannen?